

ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΧΑΡΑΤΣΙΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ & ΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ, ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ, ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.) «νοσεί» λένε οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι μαζί με τα στελέχη της τρόικας. Και προωθούν άλλη μια «θεραπεία-σοκ», από αυτές στις οποίες ειδικεύονται, με πρόσχημα τη «γιατρεία» του.

Αυτό, όμως, το γνωρίζουμε εμείς πολύ καλύτερα: 2 μήνες μετά τα ραντεβού για γιατρό ή για εξετάσεις στο ΙΚΑ, ατέλειωτες ουρές και ταλαιπωρία στις εφημερίες των νοσοκομείων, η «απαραίτητη» γνωριμία και το γνωστό φακελάκι για εξειδικευμένες εξετάσεις και χειρουργικές επεμβάσεις.

Αυτό που ίσως δεν έχουμε συνειδητοποιήσει είναι ότι μετά την «επέμβαση» των «θεραπευτών» των κρατικών επιτελείων και των υπερεθνικών ελίτ οικονομικής και πολιτικής κυριαρχίας, η κατάσταση θα θυμίζει τη γνωστή ατάκα: η εγχείρηση πέτυχε, ο ασθενής απεβίωσε.

Τα ραντεβού στο ΙΚΑ θα μακραίνουν όλο και περισσότερο. Η ανεπάρκεια των κέντρων υγείας θα γίνει προφανέστερη. Οι ήδη τεράστιες ελλείψεις σε υποδομές, κρεβάτια, ιατρικά μηχανήματα, ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό αλλά και απαραίτητα υλικά -όπως γάντια, γάζες, βαμβάκι κλπ- στα νοσοκομεία θα διογκωθούν. Οι ουρές αναμονής στις εφημερίες και τα εξωτερικά ιατρεία θα μεγαλώσουν. Κάθε νοσοκομείο θα θεωρείται αυτοτελής οργανισμός που θα πρέπει να κατορθώνει τη «βιωσιμότητά» του με κριτήρια ιδιωτικού management, με αποτέλεσμα όσα νοσοκομεία δεν κριθούν «βιώσιμα» να καταργηθούν ή να συγχωνευτούν. Τα εισιτήρια στις εφημερίες και τα εξωτερικά ιατρεία θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο. Τα υπέρογκα χαράτσια για ιατρικές εξετάσεις και νοσήλια για τους ανασφάλιστους (τους άνεργους, τους φτωχούς, τους αποκλεισμένους, ντόπιους και μετανάστες) θα οδηγήσουν μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού σε αποκλεισμό από τις υπηρεσίες υγείας. Ο εξαιρετικά κερδοφόρος ιδιωτικός τομέας ασφάλισης-περίθαλψης-ιατρικών εξετάσεων-νοσηλείας θα διογκωθεί ακόμα περισσότερο στον αντίποδα της συρρίκνωσης του κρατικά ελεγχόμενου συστήματος υγείας. Έτσι, όλα αυτά τα οποία μέσω της φορολογίας μας και των ασφαλιστικών μας εισφορών τα έχουμε πληρώσει εκατό φορές θα καλεστούμε να τα ξαναπληρώσουμε είτε στη δημόσια είτε στην ιδιωτική τους εκδοχή. Με τις υγείες μας.

Όσο για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, θα καλεστούν να εργαστούν σε ολοένα εντατικότερες συνθήκες, με χαμηλότερους μισθούς και μεγαλύτερη εργασιακή επισφάλεια. Δε μιλάμε, βέβαια, για τους φακελάκηδες ή για εκείνους τους γιατρούς που σε καλούν στο ιδιωτικό τους ιατρείο για να σε «εξετάσουν με περισσότερη ησυχία και αφοσίωση» ούτε για τους χειρουργούς με τις μεγάλες τσέπες.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΙΕΤΑΙ ΜΕ ΠΑΥΣΙΠΟΝΑ

ΝΑ ΔΙΑΔΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ

Η «θεραπεία» του συστήματος υγείας έρχεται σε συνέχεια της ξεθεμελίωσης του ασφαλιστικού συστήματος και των εργασιακών σχέσεων, των μειώσεων στους μισθούς και στις συντάξεις, της αύξησης του ΦΠΑ και όλων των έμμεσων φόρων, των ανατιμήσεων σε όλα τα βασικά είδη διαβίωσης, στους λογαριασμούς των ΔΕΚΟ, στα εισιτήρια και τις κάρτες στις συγκοινωνίες. Έρχεται σε παραλληλία με τις καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολείων, τον εκτροχιασμό της ανεργίας, την εγκαθίδρυση στην πόλη ενός αστυνομικού στρατού κατοχής σε μια προετοιμασία του καθεστώτος για ενδεχόμενη κοινωνική έκρηξη.

Τα μνημόνια κοινωνικής υποδούλωσης και λεηλασίας ήρθαν για να μείνουν. Η εκμετάλλευση βαθαίνει, οι κοινωνικοί αποκλεισμοί διευρύνονται, η μιντιακή προπαγάνδα οργιάζει, η κρατική καταστολή οξύνεται. Μέσα από το κουρέλιασμα του «κοινωνικού συμβολαίου των προηγούμενων δεκαετιών, η περιβόητη «κοινωνική συνοχή» επαναδιατυπώνεται πλέον με όρους πολεμικού ανακωχθέντος.

Στον αντίποδα της ολομέτωπης επίθεσης που δεχόμαστε, ένα νέο κοινωνικό ρεύμα αντίστασης αναπτύσσεται, που θέτει το ζήτημα της κοινωνικής στάσης πληρωμών: στα διόδια, στα εισιτήρια των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, στις εφημερίες, τις εξετάσεις, τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων

και προοπτικά στους λογαριασμούς των ΔΕΚΟ (ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ κλπ) ακόμα και στην εφορία. Αγώνας που διασταυρώνεται με τις αυτοοργανωμένες και ακηδεμόνευτες συνελεύσεις γειτονιάς, με τα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και καταλήψεις, με τα σωματεία βάσης στους χώρους δουλειάς, τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις πολύμορφες κοινωνικές παρεμβάσεις και κινητοποιήσεις, τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής, την ατομική και συλλογική αμφισβήτηση.

Δεν τους χρωστάμε τίποτα, αυτοί μας χρωστάνε τα πάντα: οι πολιτικοί και οι εργατοπατέρες λακέδες τους, τα κόμματα και οι γραφειοκρατίες τους, τα αφεντικά και τα τσιράκια τους. Δεν ζητάμε πίσω απλώς τα κλεμμένα αλλά διεκδικούμε πίσω ολόκληρη την κλεμμένη μας ζωή.

Σχετικά με τις παρεμβάσεις στα νοσοκομεία για ελεύθερη πρόσβαση όλων ανεξαιρέτως στις παροχές περίθαλψης, δε σημαίνει ότι ταυτόχρονα στηρίζουν ένα πεθαμένο και εξαχρειωμένο (λειτουργικά και κοινωνικά) «δημόσιο σύστημα υγείας» ή ότι προσδοκούν μια αναγέννηση του ΕΣΥ. Το σημείο εκκίνησης μιας βασικής κοινωνικής ανάγκης -όπως είναι το ζήτημα της περίθαλψης- πρέπει να απλώσει σε μια συνολικότερη κοινωνική απόπειρα αυτοκαθορισμού. Τη στιγμή που ο «παλιός κόσμος» καταρρέει -κλυδωνιζόμενος από την εσωτερική του χρεοκοπία- όχι για να χτιστεί ένας «θαυμαστός καινούργιος κόσμος» αλλά ένα περίφρακτο φρούριο, είναι και η στιγμή που οι κοινωνικές πρακτικές ανυπακοής πρέπει να οξύνουν τα εργαλεία τους, τους τρόπους τους, τις απαντήσεις και τις επιθέσεις τους, χωρίς ψευδαισθήσεις, αυταπάτες και νοσταλγία για τον «παλιό κόσμο» που χάθηκε. Ένα ανοιχτό πεδίο αγώνα χωρίς άλλα προαπαιτούμενα και χωρίς «φωτισμένες πρωτοπορίες» ή «έτοιμες λύσεις» αλλά με πυξίδα τον κοινωνικό αυτοκαθορισμό, την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση, τη ρήξη.

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν, ολοένα περισσότεροι και περισσότερες, ολοένα πιο συλλογικά, οργανωμένα και συντονισμένα, σε γενικευμένη κοινωνική ανυπακοή και σύγκρουση με τις επιταγές της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας. Ας περάσουμε από την γκρίνια, την εξατομίκευση, τον φόβο και τις αμυντικές λογικές, στην κοινωνική και ταξική αντεπίθεση, για μια αυτοοργανωμένη κοινωνία ελευθερίας, ισότητας, αλληλοβοήθειας, χωρίς εκμετάλλευση και υποταγή, χωρίς κράτος και κεφάλαιο, χωρίς αφέντες και δούλους, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΠΑΝΤΟΥ

*Συνέλευση ατόμων και αυτοοργανωμένων συλλογικοτήτων από
Πέραμα, Κερατσίνι, Νίκαια, Κορυδαλλό, Πειραιά, Αιγάλεω, Ίλιον,
γιατρών από το Κρατικό Νίκαιας
και άλλα νοσοκομεία των περιοχών μας
και της «συνέλευσης για την υγεία»*